

Celý rok v zeleni

Co je fenoménem moderní doby? Útěk! Někdo utíká od manželky, někdo před zákonem, jiní jen z velkoměstského ruchu do lůna přírody. Posledně jmenovaná forma útěku však neznámá, že musíte měnit



Zimní zahrada představuje nadmíru příjemný způsob, jak přírodu doslova pozvat do svého interiéru. Má-li ovšem sloužit k vaší plné spokojenosti, je dobré předem si ujasnit následující body: účel a způsob užívání, tvar, velikost, volbu konstrukce, způsob zasklení a větrání. Pokud k rozhodnutí pořídit si zimní zahradu dospějete až v průběhu užívání rodinného domu, nevádí: i dodatečná přístavba je možná.

K čemu má sloužit

Ještě dříve, než se pustíte do návrhu vlastní zimní zahrady, měli byste mít jasno o způsobu jejího budoucího využití. Jako užitečné se ukazuje rozlišení tří základních typů zimních zahrad:

- skleník pro pěstování rostlin,
- systém pro pasivní využití sluneční energie,
- obytný prostor (celoročně využitelný prosklený pokoj s výhledem).

Každý typ zimní zahrady znamená jiné požadavky na projekt, konstrukci a provedení. Čím jsou vaše požadavky různorodější (čím déle a rozmanitěji má být zimní zahrada během roku využívána), tím musí být klimatické podmínky stabilnější. Čím více předem předpokládáte pouze časově omezené využití nebo využití převážně pro jeden z výše uvedených účelů, tím více lze tolerovat klimatické extrém.



Je to prosté: klima, ve kterém se výborně daří rostlinám, se pro člověka stane záhy nesnesitelným. Má-li však zimní zahrada přinést především energetický efekt, bude klima uvnitř zimní zahrady vadit všem živým „uživatelům“ – rostlinám i lidem.

Volba tvaru

Tvar zimní zahrady úzce souvisí jednak se způsobem jejího využití, jednak s tvarem a orientací domu, s charakterem pozemku a zvoleným materiálem konstrukce (tyto souvislosti podrobně řeší následující článek). Proto se téměř nevyskytují typové zimní zahrady. Solidní firma vám vždy dá na výběr z několika základních tvarů (variant řešení) a na vaše přání upraví konečný návrh na míru. Abyste si udělali co nejpřesnější představu o budoucí podobě zimní zahrady a jejího propojení s domem i zahradou, lze doporučit provedení prostorové vizualizace.



Z jakých materiálů?

Konstrukce zimní zahrady může být zhotovena z plastu, hliníku, oceli nebo dřeva. Každý materiál má své výhody i nevýhody, které stručně shrneme.

Dřevo

Původní materiál pro konstrukci zimních zahrad. Z historického, estetického i architektonického hlediska je takřka univerzální: dobře se snáší s jinými materiály, má krásnou přírodní kresbu a je příjemný na dotek. Místo masivního dřeva se dnes ovšem používají lepené vazníky (vrstvené desky), které při relativně malém průřezu vykazují vysokou nosnost. Až na výjimky jde o dřeva měkká (smrk, borovice, jedle, modřín), domácí tvrdá dřeva (dub, buk) jsou méně dostupná a dražší. Pro ukládání zasklení lze použít hliníkové profily nebo těsnicí profily z EPDM (syntetického kaučuku).

K přednostem lepených dřevěných vazníků patří velmi dobrá únosnost, velká stálost a vysoká mechanická odolnost. Konstrukce jsou při odpovídající péči velmi trvanlivé a mají minimální tepelnou propustnost. Dřevo se dobře zpracovává, přičemž lepené vazníky umožňují stavět zimní zahrady jakýchkoliv tvarů. Za příplatek můžete vybírat z široké škály dřevin a dosáhnout jedinečného dojmu.

Ve srovnání s hliníkem nebo ocelí jsou u dřevěných konstrukcí požadovány větší tloušťky profilů. Navíc je dřevo citlivé na vlhkost, čímž vyžaduje vyšší údržbu. Musí být chráněno jak proti povětrnostním vlivům (několik vrstev povrchové úpravy, lak s UV filtrem), tak i proti napadení houbou nebo proti hnilobě. Tyto úpravy výslednou konstrukci prodraží.



Plast

Stále více se pro konstrukce zimních zahrad používají profily z PVC. Sortiment profilů zaručuje dokonalé utěsnění proti vodě a optimální tepelnou izolaci. Konstrukce z PVC jsou ideální pro střechu pultovou s malým i velkým sklonem, ale dnes se dodávají rovněž profily pro technicky náročné konstrukce.

Svou oblibu získal plast díky přijatelné ceně (ve výsledku levnější než dřevo i hliník) a minimálním požadavkům na údržbu. Profily z PVC odolávají povětrnostním vlivům a UV záření, snadno

se zpracovávají a díky množství dokončovacích prvků z nich lze poměrně snadno vytvořit menší zimní zahradu opravdu na míru.

Do plastových profilů se však musí vkládat ocelové pozinkované výztuhy pro zpevnění a zvýšení pevnosti v ohybu. Protože má PVC velkou tepelnou roztažnost, doporučují se profily pouze v bílé barvě a je nutné nechávat dilatační spáry pro vyrovnání pnutí. Náročnější barevná řešení jsou možná, ale už nikoli levná – proto se vyplatí uvažovat o jiném materiálu.

Plastové profily jsou koncipovány tak, že zajistí tepelnou a zvukovou izolaci s možností zasklení různými výplněmi a různými způsoby ukotvení. Systém zahrnuje několik komor, určených k odvádění kondenzátu a uložení výztuh.



Hliník

Nachází široké využití při stavbě zimních zahrad: jak na nosné konstrukce, tak pro zasklívací profily. Uplatní se především v exteriéru, kde je požadována stálost vůči povětrnostním vlivům. Obzvláště praktické jsou systémy tvořící na sebe navazující prvky (např. nosníky, zasklívací profily a spojky). Povrchová úprava může být v provedení přírodního hliníku, s eloxovaným nebo práškovaným povrchem. Velká výhoda hliníku spočívá v jeho jednoduchém zpracování (je snazší než u ocelových profilů). Hliník nepodléhá korozi a je stálý vůči povětrnostním vlivům, je snadno tvárný a dá se buď snýtovat, nebo sešroubovat. Snadno se udržuje a vykazuje vysokou trvanlivost při nízkých udržovacích nákladech.

Nevýhodou hliníku je vysoká cena a nízká únosnost. U větších rozpětí lze obojí částečně eliminovat vložením ocelového jádra do konstrukce (ocel je pevná a výrazně levnější). Kvůli vysoké tepelné vodivosti a relativně velké tepelné roztažnosti hliníku by měly mít profily světlou barvu. Ze stejných důvodů je žádoucí tepelná izolace (vzájemné oddělení) horních a spodních dílů konstrukce.

Dnes vyráběné hliníkové profily pro konstrukce a zasklívání umožňují stavět zimní zahrady bez omezení velikosti, tvarů a členění. Profily jsou lehké, pevné, nepodléhají korozi a jsou nenáročné na údržbu. Lze je precizně opracovat do stavebních dílů úsporných na energii, s vysokou těsností a dobrou zvukovou i tepelnou izolací. Staré (již použité) profily se recyklují, přičemž si hliník ponechává v oběhu materiálu své původní vlastnosti.



Ocel

Trumfy oceli jsou jasné: pevnost, nízká cena, subtilní vzhled a různé možnosti povrchové úpravy

i zasklívání konstrukce. Pro kutily je dokonce myslitelné zvládnout dodatečnou výstavbu takové zimní zahrady svépomocí. U starších a rekonstruovaných objektů se přístavbou ocelové konstrukce navíc dají skrýt různé nerovnosti vnějšího zdiva.

Stejně zřejmá je bohužel i hlavní nevýhoda oceli: snadno podléhá korozi. Nejvíce náchylné ke korozi jsou spoje a sváry, které si zaslouží důkladnou antikorozi úpravu. Dalším rizikem jsou tepelné mosty v ocelové konstrukci. Pokud přesto ocel zvolíte, bude vyžadovat pravidelnou údržbu a kontrolu tenkostěnných profilů (tzv. jechlů), které tvoří základ pro konstrukční upevnění skleněných stěn zimní zahrady.



Nikdy není pozdě

Pokud jste si na zimní zahradu vzpomněli až poté, co jste své „rodinné hnízdo“ dostavěli, máme pro vás dobrou zprávu: na přístavbu rozhodně není pozdě. Napojení konstrukce zimní zahrady na dům se dá provést kdykoli.

Svým způsobem se může dodatečné řešení obrátit naopak ve výhodu. Znáte totiž všechny potřebné souvislosti (polohu a orientaci domu, řešení zahrady, okolní terén) a máte dost času vše si důkladně promyslet. To vám umožní, abyste se při dostavbě vyvarovali chyb a dokonale sladili funkci zimní zahrady s celkovým estetickým řešením objektu.

Text: [Vít Straňák](#)

Foto: [archiv firem](#)

Zdroj: Můj dům 06/2007